

L'ESCOLLIT

Feia una hora que caminava quan el vaig veure. Era allà, al mig del bosc. En només contemplar-lo em vaig quedar meravellat. Era aquell, aquell era l'arbre perfecte. Tenia unes fulles d'un to vermellós tirant cap a marró que et recordava que quasi s'acabava la tardor. Les branques estaven tan ben distribuïdes que semblaven dissenyades pels millors arquitectes. El seu tronc mostrava que ell era tan vell que podria inclús haver existit en alguna llegenda que explicaven als infants.

Vaig decidir apropar-me lentament per poder admirar-lo amb major precisió i delicadesa. En aproximar-me vaig observar que hi havia un petit ecosistema d'animallets i insectes vivint en ell. Vaig seguir amb la mirada una filera de formigues en la qual no podies veure on acabava de tan llarga que era. Amb una mica de temor vaig allargar la mà i vaig acariciar suaument aquell tronc rugós. En aquell moment tots els meus dubtes van desaparèixer, era l'escollit, era l'arbre més perfecte existent.

-L'he trobat!- vaig anunciar amb un to tan emocionat que inclús uns quants ocells van sortir volant.

-És perfecte!- va confirmar amb els ulls il·luminats en Rick, el meu company.

Va engegar la motoserra que portava a la mà i va tallar l'arbre sense pensar-s'ho dues vegades. Per fi tindriem bona llenya per a l'hivern.

Anonymous